

Självavård

Under 2007 undervisar Gustav Börjesson utifrån de olika saligprisningarna i Matt. 5:1–12. Läs gärna som en introduktion artikeln "De olyckliga gratuleras" i *Till Liv* 11/06 av docent Rune Söderlund. Här följer den andra saligprisningen.

Saliga

– är de som sörjer

*När Jesus såg folkskarorna, gick han upp på berget.
Han satte sig ner, och hans lärjungar kom fram till honom.
Då började han tala och undervisa dem:*

Saliga är de som sörjer, de skall bli tröstade.

DE SITTER DÄR PÅ BERGET. De sörjer. De sörjer tillsammans över läget i folket – och sin egen del i detta. Samtidigt har var och en sin smärta. En har nyss mistat sin maka. En annan tänker på sin bror som ligger sjuk därhemma. En tredje plågas av osämjan i slakten. De har klagat och ropat: "Gud upprätta oss, låt ditt ansikte lysa!" "O, att du lät himlen rämna och kom hit ner!" (Ps. 80:4, Jes. 64:1.)

NU HAR DET SKETT! Nu har Jesus kommit för att rädda. Och för att trösta! Ty för honom hänger det ena ihop med det andra. *Han tröstar medan han hjälper.*

Det är som när en liten treåring har fallit och slagit sig. Han har ont. Han blöder. Han är rädd. Han gråter. Vad gör mamman då? Hon tar honom i famnen. Hon vet vad som behöver göras, men hon börjar med att trösta honom: "Så, så, var inte rädd", säger hon medan hon kramar honom. Och hon fortsätter att trösta honom när hon tvättar såret. När han jämrar sig, lugnar hon honom: "Jag vet hur det känns, men det är inte farligt." Längre fram på dagen när han klagat över att det svider i såret, tröstar hon honom på nytt: "Det är så medan det läker, du får ha tålamod."

Detsamma får vi nu erfara hos Herren Jesus när vi kommer till honom. När vi sörjer och klagat blir vi på samma gång tröstade och hjälpta.

Det gäller *såren i samvetet*. I honom har vi försoningen och förlåtelsen för alla våra synder. Det vet vi men har ofta svårt för att tro det. Därför talar han in tröst i vårt hjärta när han förlåter. "Var vid gott mod, mitt barn", säger han, "dina synder är förlåtna" (Matt. 9:2). Och ifall vi, sedan vi har fått förlåtelsen, vacklar i tron, då tröstar Guds Ande oss på nytt med det som Kristus har gjort och gör för oss: "Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud är den som frikänner. Vem är den som fördömer? Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss" (Rom. 8:31ff).

Men det gäller också *det vi känner inför attackerna mot den kristna tron*. Vi känner dem i dag som stötar. Och stötarna gör

ont i oss. Vi blir missstolkade och anklagade. Somliga blir hänade, några blir utstötta. Vi känner oss trängda. Vi ängslas och klagat. Läget är så ovant för oss. Men inte för Herren Jesus! Han har förberett oss på det. Och nu tröstar han oss med att vi just i detta svåra blir förenade med honom (Matt. 10:25). Apostlarna ger oss samma tröst. "Mina älskade, var inte förvånade över den eld som ni måste gå igenom till er prövning, som om det hände er något oväntat. Nej, gläd er ju mer ni delar Kristi lidanden. Då skall ni också jubla och vara glada, när han uppenbarar sig i sin härlighet" (1 Petr. 4:12f).

Denna tröst blir ännu starkare när vi ställs inför sjukdomar och död. Den materiella utvecklingen under 1900-talet har ju invaggat oss i säkerhet. Vi har blivit påverkade av tidsandans inomvärldsliga perspektiv. När vi möter sjukdom och död rasar denna säkerhet samman. Men nu är Herren Jesus här! Om vi vänder om till honom då möter vi en verklig tröst. Kanske får vi erfara hans makt att bota och hela. Det som han gjorde "vid den tiden" kan han göra också här och nu. Men framför allt hjälper Jesus oss att se att vi har del i hans seger över lidandet och döden! *Han har redan varit inne i döden och kommit ut igen. Och i det heliga dopet är vi förenade med honom.* Vi är indragna i hans död och hans uppståndelse. Därför när vi klagat över det svåra, tröstar han oss och säger: Ja, du känner döden, men mitt i detta verkar mitt nya liv i dig. Det är din yttre människa som bryts ner, men samtidigt förnyas din inre människa (2 Kor. 4:11–12, 16). Detta låter ovant för oss. Vi får be Guds Ande hjälpa oss att "lära känna Kristus och kraften från hans uppståndelse genom att bli lika honom i hans död" (Fil. 3:10).

SÅ TRÖSTAR HERREN JESUS oss undan för undan, ända tills vi når fram till Guds tron, där Lammet är vår herde och Gud torkar bort alla tårar från våra ögon (Upp. 7:17).

GUSTAV BÖRJESSON
Prost, Sättila

FOTO: THOMAZ SCALQUO